

אשית עצות בנפשי

שיחות זכנינים

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

פרשת ויקרא - זכור

תשפ"ד

שיעור ליל שישי
ויקהל - שקלים תשפ"ד

מלזה מלכה
מוצש"ק ויקהל בקרית ברסלב

שבת בצל הרח"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימו -

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת ויקהל - שקלים תשפ"ד

בסטעטן איילנד נ.י.

על קדושת שבת ועל בניית המשכן, שני הדברים האלו הולכים יחד, כשיהודי רוצה לבנות ביתו למשכן להקב"ה, הוא רוצה שהקב"ה ישרה שכינתו בביתו, הדרך להגיע לזה הוא על ידי שבת קודש, יסוד היסודות של יהודי הוא בשבת קודש, כשיהודי יושב בביתו ועושה שתי סעודות בביתו, ואת השלישי עושה כתקנת הבעשטה"ק בבית הכנסת, ובשעה שהוא יושב בביתו עם ילדיו הוא מספר להם סיפורים יפים, ומספר להם שהקב"ה אוהב אותנו, אז הוא מביא את ה'השראת השכינה' לביתו.

הקהיל' בדיבור ולא ביד

רש"י הק' מספר לנו איך משה רבינו אסף והקהיל את כל עדת ישראל, והוא לשון הפעיל, שאינו אוסף אנשים בידיים, אלא הן נאספין על פי דיבורו. דברי רש"י אלו חשובים לכל אבא בביתו, אי אפשר להקהיל אנשים בידיים, זה לא עובד, אברכים מתחילים לגדל בית של ילדים, חוזרים בסוף יום העבודה, ואין להם כוח, וחושבים שיכולים לחנך את הילדים עם הידיים, זה לא יעבוד, לילדים צריך לדבר, לדבר שוב ושוב, עוד פעם ועוד פעם ורק לדבר, ר' נתן היה מספר תמיד

הצלחת בית המדרש - על ידי אחדות

ברוכים הבאים בשם השם, שמחה גדולה היא לי, שהגעתי לראשונה לבקר את בית המדרש היכל הקודש כאן בסטעטן איילנד, יש קידוש השם בכל בית המדרש היכל הקודש שנפתח, שיש עוד מקום שבו אפשר להעביר את העצות הקדושות של רבינו וההתחזקות והשכל של רבינו, סוד הצלחה של בית מדרש תלוי אך ורק בדבר אחד, בסוד ענין מחצית השקל, ר' נתן כותב שורה אחת בענין זה בליקוטי הלכות בהלכות ציצית [הלכה ו' אות ט'] : ועל כן צריכין ליתן מחצית השקל דייקא ולא שקל שלם, להורות שכל אחד מישראל צריך לחבירו להצטרף עמו. שלימות של בן אדם הוא כשהוא יחד עם חבירו, כשהוא מגיע לבית המדרש ומתחבר עם עוד יהודים, וזה יסוד של בית המדרש, כשיש שלום יש בית המדרש, כששני יהודים מתחברים יחד, מתקיים הפיוט, ושקל אשא בבית נכון ונישא, זה כל יסוד מחצית השקל.

שבת קודש ומשכן לשכינה הולכים יחד

השבוע בתחילת פרשת ויקהל, אומרת התורה, ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, משה רבינו אסף את כל היהודים ודיבר איתם

הרבה סבלנות, לדבר שוב ושוב יפה, אולי זה יקח קצת זמן, שנה שנתיים ושלש, אבל בסוף מגיעים לחיים טובים, זה מה שמשה רבינו לימד אותנו, על פי דיבורו נאספים, בפרט אם היא מגיעה מבית שלא נתנו לה תמיכה כל השנים, והיא כל כך שבורה, צריך להשקיע בה בסבלנות בסוף אוכלים פירות, אברכים מקימים עסקים, ויודעים שלפחות בחמש שנים הראשונות לא רואים רווחים, רק משקיעים עוד ועוד ועוד, רואים שחור בעיניים, אבל בסוף מרוויחים, אותו דבר זה עם אשה, גם אם אתה רואה שהיא כזאת שבורה ומתנהגת בצורה ילדותית, תשקיע בה, תקשיב אותה, תדבר איתה ותשוחח איתה, ובסוף תרוויח, אברכים שואלים אם זה לא ביטול תורה לדבר עם האשה, התשובה היא שביטולה זוהי קיומה, לפעמים צריך לסגור את הגמרא כדי לקיים את התורה, הרי הקב"ה אמר שצריך להתחתן, אי אפשר להגיע הביתה ולאכול ולברוח, חייבים לשבת יחד ולשוחח, ולהכין קצת דברים בראש מה לדבר איתה, זה נכון שהאברכים כל כך עסוקים עם העסק ועם החובות והמוח לא כל כך פנוי לשמוע אותה, אז תבקשו על זה מהשי"ת שתוכלו להיות פנויים ולהקשיב לה.

שלום – הכוונה לעשות רצון ד' כשיש שני הפכים

בהתחלה כשזוג צעיר מתחתן, קשה להגיע לשלום אמת, כי כל אחד מגיע מבית אחר, וממנהגים אחרים, ומצורת דיבור אחרת, ומבדיחות אחרות, וקשה להביא שני הפכים למקום אחד, רבינו אומר ששלום הוא לא הכוונה ששני אנשים חושבים אותו דבר, ויש להם אותו טעם ואותה השקפה, אלא שלום הכוונה כששני הפכים עושים שלום ביניהם, כמו שיש למעלה מלאך של מים ומלאך של אש, ועושים שלום יחד כדי לעשות רצון השי"ת, אותו דבר זה בשלום בית, כשבני

לרבינו את כל מה שעבר עליו, כדי שידע אם עשה כמו שצריך או לא, ופעם אחת הוא הגיע וסיפר לרבינו שבשבת הוא קרא לאורח, והאורח הזה היה מאוד מוזנח וריח רע יצא ממנו, ואחד הילדים לא רצה להיכנס לסעודה אחרי בקשת אביו, והוא נתן סטירה לבנו, ואמר לו רבינו, דבר ראשון תזמין רק אורחים כאלו שאתה יכול להכניס בהם שיש הקב"ה בעולם ושיכולים לקיים העצות, ודבר שני, וכי נותנים מכות לילד, משיחה זו נהיה הענין כברסלב שלא מכים את הילדים, היום זה בסטייל שכולם מדברים מזה, אבל מוהרא"ש כבר כתב על זה חמישים שנה, אי אפשר ללכת בכח, רק בדיבורים.

לצעוק על ילדים – דרך קצרה אבל היא ארוכה

חז"ל אומרים בעירובין שר' יהושע בן חנניה שאל איך להיכנס לעיר, אמרו לו שיש דרך קצרה והיא ארוכה, ויש דרך ארוכה והיא קצרה, וכשהלך בקצרה ראה שאי אפשר להיכנס משם לעיר, יש שם המון גינות ופרדסים והרבה בוך, אבל יש דרך ארוכה ומשם נכנסים הכי מהיר לעיר, אותו דבר זה בחינוך הילדים, יש דרך קצרה ומהירה, נותנים סטירה לכל ילד ומכניסים למיטה, אבל לטווח ארוך זו דרך ארוכה מאוד, כי זה לא מועיל, מצד שני יש דרך ארוכה, מדברים עם הילד עוד ועוד ונושמים עמוק וזה לוקח כוחות וסבלנות, אבל בסוף זו הדרך הקצרה, כי רואים פירות.

גם בשלום בית – על פי דיבורו נאספים

הענין הזה הוא גם לילדים וגם לאשה, לפעמים אברך עובר תקופות קשות בבית, הוא צריך לדעת שאף שיש דרך קצרה של לצעוק ולהיפרד וכו', אבל היא לא הדרך הטובה והנכונה, אבל יש דרך ארוכה עם

עם הפחדים שוב ושוב, מקשיבים ואומרים שוב הקב"ה יעזור, בעיניי ראיתי אנשים שהקריבו את כל משפחתם למען העסק שלהם, ולא הגיעו הביתה בשעות הערב כי היו עסוקים עם העסק, בשבתות ישנו כל השבת, ובסוף כשהילדים גדלו, גם לא נהיה כלום מהעסק, וגם הילדים לא מסתכלים על האבא, כי לא מכירים אותו, הוא לא הסתכל עליהם כל השנים, שלא תחשבו אני לא רוצה כאן קהילה של קבצנים ועניים, בהיכל הקודש נמצאים כמובן האנשים המצליחים מאוד בעסקיהם... אבל כל אחד צריך לדעת שצריך להיות לו שני עסקים, יש עסק אחד שמסתיים בשעה חמש, מקסימום שש בערב, ואחרי זה יש את העסק של הבית, האשה והילדים הם עסק לעצמם, לא דוחים את העסק הזה, מגיעים הביתה ועוזרים להשכיב את הילדים, ואחרי זה יושבים איתה, עם השותף לחיים, ושומעים איך עבר היום, איך ממשיכים את העסק קדימה, שומעים את הקשיים, אברכים נבהלים כשהאשה בוכה ולא יודעים איך לטפל בבעיות, לא צריך לטפל כלום, צריך רק להקשיב, ולא להקשיב מהשפה ולחוץ, תוך כדי שמשחקים בפלאפון, אלא להקשיב טוב טוב לכל מילה.

להתפלל במנין

וכמובן צריך לזכור שיש לנו עסק שלישי, עסק עם הקב"ה, חייבים להגיע לבית כנסת לשחרית מנחה וערבית, אי אפשר להיקרא יהודי עם זה שלובשים כובע וחליפה, היתה פעם קבוצה שקראו להם 'אידישיסטיין', שרק אכלו געפילטע פיש וטשולנט, ולא שמרו על התורה והמצוות, רחמנא ליצלן יש אברכים היום שהולכים עם כל הלבוש, אבל מרוב טירדות שוכחים לבוא לבית כנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית, הרי יהודי חייב להתפלל, אי אפשר להצליח בחיים בלי תפילות, אני מוכן לעשות איתכם עיסקה, אתם

הזוג יש להם טבעיים הפכיים, בכל זאת הם מוכנים לעשות שלום כדי לבנות בית לעשות בזה רצון השי"ת, לגדל דורות להשי"ת, זה הרצון של השי"ת.

לגדל דורות להשי"ת בלי חשבונות

רבינו ראה בעיניו הבודלחים שצריך להגיע גזירה נוראה של קנטוניסטיין, וזה היה לפני פורים, ורבינו ביקש מהציבור שכולם ימחאו כף חזק מאוד, ומחאו כפיים ורבינו אמר שהוא הצליח לדחות את הגזירה בעשרים וכמה שנים, ואחרי פטירת רבינו אכן הגיעה הגזירה הנוראה, אנשים עשו את מה שהקב"ה אמר לעשות, להתחתן ולהוליד ילדים, והגיעו הרשעים ולקחו את הילדים וגידלו אותם כגויים גמורים, ורבינו ראה את כל זה בעיניו הקדושים, ולכן אמר בחייו שאף אם יגיע זמן שלא יוכלו לגדל דורות להשי"ת צריך לקיים רצונו, וכשמשיח יבוא, יחזרו כל הילדים האלו לעשות רצון אביהם שבשמים. לפעמים שומעים אברכים היום שאומרים, על חשבון מי אתה מביא ילדים, אסור להגיד ככה, עושים את רצון השי"ת, והשי"ת כבר ירחם עליהם. טבע האשה לעצבות - ואשרי הבעל המעודדה

חז"ל אומרים שאין אשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי, מוהרא"ש הסביר את זה מאוד יפה, שהכוונה כשהבעל מחזק אותה ומעודד אותה ולא נשבר ממצבי הרוח שלה, ובונה אותה עד שנעשית כלי שלם, הקב"ה ברא את טבע האשה שהיא נמשכת לעצבות, גם אנחנו לא מסודרים כלל וכלל, היום כל בן אדם שני לוקח כדור נגד זכאון... אבל רבינו מביא מדברי האריז"ל על הפסוק 'רגליה יורדות מוות', שטבע האשה נמשכת למרה שחורה ועצבות, ואם הבעל יודע להקשיב לה, ולהרגיע אותה ולהגיד לה שיהיה טוב ושהקב"ה בוודאי יעזור, גם כשהיא מגיעה

לדבר, היו לי יסורים גדולים מזה, אני זוכר שראיתי שבשביעי של פסח אפשר להתפלל על פרנסה בתפילת 'ואמונה כל זאת', ופתאום אני מוצא את עצמי בתפילת 'השכיבנו', ואני יודע שאני צריך להמתין לשנה הבאה, רבינו נתן לנו מתנה, שיחות ללא הגבלה, בכל מקום שרק נמצאים אפשר לפתוח את הפה ולהגיד: רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני צריך ישועה, רבש"ע אני צריך פרנסה.

מחצית - העלפט

השבוע זה שבת שקלים, מחצית השקל, יש דיבור מרבינו, שלא יודעים שמגיע מרבינו, כי לרבינו היה הרבה תלמידים שהיו מלמדים, והרי הזהירו אותם לא לדבר מרבינו, לכן את כל הדברים של רבינו אמרו בשם צדיקים, וגם האימרא הזאת אומרים בעולם והוא מרבינו, זה כתוב בשיחות הר"ן, חז"ל אומרים תפילה עושה מחצה, מחצה באידיש הוא העלפט [חצי זה העלפט, וסיוע זה העלפט], ומסביר רבינו, שתפילה עושה מחצה הכוונה שהתפילה מסייעת, התפילה מועילה, וזה יכול להיות גם הכוונה של מחצית השקל, מחצית זה העלפט, השקל מסייעת, המחצית השקל שיש לבן אדם, הדיבורים הקטנים שיש לו, מסייעין לו, תמיד ראו חסידי ברסלב פשוטים, באמצע עבודתם הקשה, מדברים אל השי"ת וקרובים אל השי"ת, אנשים יסתכלו עליהם בזלזול כי הם נהגי משאיות, אבל האמת היא שהם כל כך נעלים ומרוממים, מדברים אל השי"ת, כשיושבים בפקק פותחים את הפה להשי"ת ואומרים: רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, רבש"ע אני רוצה להתפלל שחרית מנחה מעריב במנין, רבש"ע אני רוצה להיות בשמחה, רבש"ע אני רוצה לצאת מהחובות, תעזור לי עם השלום בית.

מנסים כמה שנים לעשות עיסקה מסויימת ואתם כבר רואים את העיסקה יוצאת לפועל, ואתם כבר נותנים מעשר על החשבון, ובסוף כשאתם רואים שהכל הולך ליפול, תתעוררו ותרוצו להתפלל כל יום שחרית מנחה מעריב במנין ותראו איך ההצלחה תאיר לכם פנים, אין כזה מושג שאני באמצע פגישה חשובה, ואני לא יכול להתפלל, חייבים לעצור הכל ולהתפלל מנחה, אני מבטיח לכם, לא משהו שמגיע ממני, זה הבטחה מהצדיקים ומהתורה הקדושה, אם תעצרו את הכל כדי ללכת להתפלל, תהיה להם הצלחה גדולה מאוד בעסק.

צריך לדעת שללכת לקברי צדיקים זה דבר מאוד חשוב, אני לא רוצה ח"ו לזלזל בזה, שלא יחשבו לרגע שאני מזלזל בזה, אלא להיפך, חייבים לעשות את זה, זה ענין עצום לנסוע לקרעסטיר, אבל צריך גם לבוא כל יום לבית כנסת להתפלל שחרית מנחה וערבית, לא חייבים לחפש דווקא את המנין של 'מתנינות', אבל תבואו לבית כנסת ותתפללו בקצב שלכם, ואם יכולים באמצע התפילה להוציא כמה מילים מהפה זה כבר בונוס.

אפשר לדבר אל ד' בכל מקום ובכל רגע

כשאני הייתי בחור לא ידעתי שאפשר לדבר אל השי"ת באידיש, ומצאתי סידור והיה כתוב שם, שלפני 'אלוקי נצור לשוני מרע', אפשר לבקש בקשות בכל לשון שרוצים, ואני הייתי מחכה כל השמו"ע להגיע לשם, והיה לי כל כך הרבה דברים לדבר עליהם, ופתאום מצאתי את עצמי אחרי התפילה, ולא ידעתי שאפשר לדבר גם באמצע היום, וכל כך חיכיתי לשמו"ע הבא, ושוב אותו דבר, ואז ראיתי במשנה ברורה שיש שיטה שאפשר לדבר בכל לשון באמצע שמע קולינו, ואני חושב על זה כל היום, ופתאום אני רואה ששוב סיימתי שמו"ע ושכחתי

לריב מי צודק, וחבל שלא לומדים דבר זה עם בחורי הישיבות, ב"ה שאצלינו לומדים את זה מגיל צעיר, ואפשר להתחתן צעיר, כי מי שלא לומד את הלימודים האלו, הוא לא יכול להתחתן גם בגיל עשרים ושלוש, הוא יודע לסגור את החליפה וללכת עם כובע ישר, ושיגידו שהוא בחור טוב וזהו, והוא לא יודע מה זה אשה, וכשהוא מתחתן מגיעים פיצוצים, צריך ללמד את האברכים והבחורים שאסור להתווכח עם אשה, וצריך להקשיב לה ולכבד אותה.

מוח נקי – רק על ידי שלום בית

לרבינו היה אפשר לבוא רק למי שהיה לו שלום בית, אצל רבינו ענין שלום בית היה עבודת השם, כי אי אפשר להגיע למוח נקי בלי שלום בית, הרי כל מה שיהודי נכנס בגדר 'ירא שמים' הכוונה למוח נקי, לא לבוש, ולא תנועות מוזרות, ולא שום דבר אחר, אלא רק מה שקורה בראשו של יהודי זה מה שהופך אותו לירא שמים, ורק הקב"ה בעצמו יודע מה קורה במוחו של היהודי, אצל ירא שמים יש במוחו רק הקב"ה, הוא חושב מהקב"ה, הוא יודע שהקב"ה לידו, ולכן הוא עושה הכל למען השי"ת, הוא עושה מצוות כי הקב"ה אמר כך, הוא מניח תפילין כי הקב"ה אמר, הוא שומר שבת כי הקב"ה אמר, ולהגיע למוח נקי אפשר רק אם יש שלום בית, וזה ענין מחצית השקל, כל אחד הוא רק חצי בביתו, האדם אינו שלם אלא אם כן הוא נשוי והוא בשלום.

קדושה רק כשנשואים וזוכים לזה על ידי תפילות

ואיך זוכים להגיע למחצית השני, איך זוכה בחור לשידוך, רק על ידי תפילה ובקשה, מבקשים מהקב"ה: רבונו של עולם שלח לי שידוך, רבש"ע מתי כבר אזכה להתחתן,

על מה יש לריב – כמה זמן אנחנו כבר חיים

מגיע שבת קודש, ויש אנשים שלא מפסיקים לריב, הוא אומר שהוא צודק והיא אומר שהיא צודקת, רבש"ע על מה בדיוק יש לריב, כמה שנים אנחנו כבר כאן בעולם, יש גמרא מעניינת בחולין נח: שהזבוב שנקראת ביקתא אומרת לבן זוג הזבוב שנקרא בקא, שהיא לא רוצה לדבר איתו שבע שנים, כי הוא מצץ דם של בן אדם ששחה בירדן, והוא לא קרא לה לסעודה, והגמרא מספרת שהזבובים האלו לא חיים יותר מיום אחד, והיא מאיימת על שבע שנים, ואנחנו לא יכולים לצחוק על זה כי אנחנו נראים כמו הזבובים האלו, כמה זמן אנחנו כבר חיים, ולמה אנחנו רבים ומאיימים, שמענו כל הזמן ממוהרא"ש, שבן אדם חי שבעים שנה, ואם הוא ממש זוכה הוא מגיע לשמונים, ובן אדם מתחתן וכמה שנים כבר נשאר לו, וכי זה הזמן לריב ולהיעלב ולצעוק, מה הסיפור אתכם, צריך לבקש על זה: רבש"ע מה יהיה איתי, למה אני שורף את מעט השנים שלי במחלוקת, רבש"ע אולי הגיע הזמן שאלך לפייס.

חובת הבעל לפייס אותה

רבינו אומר בספר המידות, שמי שלא יכול להתפייס הוא מעלמא דנוקבא, במדרש בפרשת בראשית כתוב, שהקב"ה לקח עפר ועשה מזה את אדם הראשון, ואילו חוה נוצרה מהעצם, ובמדרש מתארים חכמינו הרבה הבדלים בין איש לאשה, שמגיע מזה שהבעל נוצר מעפר והיא נוצרה מעצם, למשל קול של הבעל גם יותר כי הדופק על הקרקע יש קול כזה, ואילו הדופק על עצם יש קול צלול יותר, ואחד הדברים שמתארים חז"ל זה ענין הפיוס, עפר הוא דבר רך, ולכן קל יותר לבעל להיות רך ולמחול ולהתפייס, אבל אשה מגיעה מעצם קשה ולכן קשה לה להתפייס, לכן עלינו מוטל החוב לפייס ולהתפייס, ולא

דרך חדשה כדי להוביל לדרך הישנה, לדרך של אברהם יצחק ויעקב, הדרך שלהם לא היתה דרך של תעניות וסיגופים, אלא תפילות ובקשות, דיבורים פשוטים להשי"ת, רבש"ע תמחל לי, רבש"ע אני כל כך לבד תעזור לי, רבש"ע אני כל כך רחוק ממך, רבש"ע מתי כבר אזכה להיות קרוב אליך, מתי כבר אהיה ירא שמים, מתי אהיה שמור בקדושה, מתי יהיה לי שמירת עיניים, בחוץ אני משחק משחק יפה, אני מהאברכים החשובים, אני ראש החבורה או ראש הישיבה, אבל רבש"ע אתה יודע שאני כל כך רחוק ממך, אני רוצה להתקרב, תתפללו ככה ותראו, טעמו וראו כי טוב ד', מי שיראה שרימייתי אותו שיבוא להגיד לי, הרי תרגישו כל כך טוב אחרי זה, ואני לא מבקש ממכם כסף.

להתפלל על זה שרוצים לדבר אל ד'

ואם יבוא מישהו ויגיד אני לא יודע איך להגיד את כל התפילות האלו, אז שיעשה תפילה על זה לבד: רבש"ע אני רוצה לשוחח איתך, רבש"ע אני רוצה לדבר איתך, רבינו סיפר פעם שהוא זכה והגיע למדרגות גבוהות מאוד, ואמר אחד האברכים, הרי הדבר פשוט שכך יהיה, כי הוא נכד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ונכדו של הרה"ק ר' נחמן מהורדונקא, אמר על זה רבינו, שאף אם הוא היה נולד לבית הפשוט ביותר, הוא גם היה מגיע לאלו המדרגות, וכל זה על ידי דיבור בתמימות ופשיטות להקב"ה, יש אנשים שכשהם שומעים את המילה 'התבודדות', הם אומרים שזה לא בשבילם, הם לא יכולים ללכת ליער ולהתבודד, האמת היא שתושבי הקריה הם ממש בבחינת ביטול הבחירה, גרים בתוך היער ויכולים לעשות התבודדות ברמה גבוהה, אבל צריך לדעת שלא חייבים לעשות התבודדות ביער, גם כאן בעיר, יכול כל אחד להתבודד ולדבר אל השי"ת בכל מקום, ולמשל כשהאברך יושב לבד בתוך

רבש"ע עזור לי, לצערי הרבה אומרים בישיבות שחתונה זה לא כזה דבר חשוב, אין ברירה וחייבים להתחתן, אבל העיקר זה הישיבה וכו', והאמת היא שכל הישיבה היא דבר מיותר לגמרי, מוהרא"ש אמר לי פעם שלא צריך ישיבות, צריך להתחתן ולהיכנס לכולל או ללכת לעבוד, אבל אין ברירה ויש בחורים שלא התחתנו אז חייבים להקים להם ישיבה, ומה יעשה בחור שרוצה להתחתן, ורוצה להיות ירא שמים, הרי להוריו הוא לא יכול לספר את זה, כי אם יגיד להם שרוצה להתחתן ישלחו אותו לטיפול, יגידו שזה משהו לא נורמלי שהוא רוצה להתחתן, והאמת היא שהוא רוצה להיות ירא שמים לכן הוא רוצה להתחתן, ר' נתן אמר פעם לבחור, אם תתחתן ותגיד לי שאתה שמור בקדושה אאמין לך, אבל כל עוד שלא התחתנת אני לא מאמין לך, והעצה להגיע לשידוך הוא רק על ידי תפילה ובקשה, רבש"ע אני רוצה להתחתן, אני רוצה להיות שמור.

יצאת מנסיונות על ידי העצות של רבינו

ומה יעשה האברך שכבר נשוי ויש לו נסיונות כבדים, גם בשבילו יש עצה מרבינו, לך ותבקש מהקב"ה על הכל, תפילה עושה מחצה, התפילה מסייעת [העלפט], תגיד להקב"ה: רבש"ע עזור לי, יש לי נסיונות קשים, רבש"ע אני נופל עוד ועוד, רבש"ע תמחל לי, אני רוצה להיות טוב, תעזור לי להיות טוב, דיבורים פשוטים באידיש, יש אברכים ששואלים איך בדיוק עושים התבודדות, התשובה היא דיבורים פשוטים מאוד, כדבר איש אל רעהו, רבש"ע עזור לי, רבש"ע אני מרגיש כל כך לבד, תהיה איתי, רבינו היה פעם בדרכים, והיו פקקים בדרך, ואמר הבעל עגלה לרבינו שהוא יכול לרדת לשולי הדרך, זו דרך חדשה, אבל זה מוביל אחרי זה בחזרה לדרך הישנה, אמר לו רבינו הרי בדיוק זה מה שאני עושה, אני הבאתי

להיפגע... צריך מאוד לפייס אותם וכו', אבל אפשר ללכת לקופת רמבעה"נ בבית הכנסת ולהכניס כמה פרוטות, וזה לא חייב להיות דין פרוטה של קידושי אשה, אני יכול לכתוב לכם תשובה על זה, רק בקידושי אשה צריך שווה פרוטה, אבל בצדקה מספיק פחות מזה, ותוסיף כמה מילים, רבש"ע אני רוצה להיות טוב.

יהודי הגיע פעם לרבינו ושאל מאיפה לוקחים את הכיסופין את הגעגועים ואת הלב בעבודת השם, אמר לו רבינו שאם אין את ההרגשים האלו, עושים ללא רגש, ואומרים מילים פשוטות להקב"ה: רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים אני רוצה שלום בית, ושתדעו שלום בית זה לא משהו ששייך למומחים, זה משהו שקשור לעבודת השם, ואין כזה דבר לברוח מהבית ולהשאיר אותה לבד עם הילדים, צריך לדבר ביחד וללכך ביחד נושאים, וכך מכניסים את הקב"ה בבית, וזוכים לזה רק על ידי תפילה פשוטה במילים פשוטות בהתבודדות.

דרך הלימוד – חייבים לנסות א"א להסביר את זה

רבינו נתן לנו דרך הלימוד, אנשים מבחוץ מסתכלים על זה מאוד מוזר, השיטה של אנשי ברסלב שמתפללים דפי גמרא... אנשים לא מבינים את זה, איך יכול להיות בחור קטן מסיים כל חודש ששה סדרי משנה, אין לזה תשובה, כי את זה צריך לנסות, זה נראה מאוד מוזר, אבל צריך לנסות ולא יפסידו כלום, אני לא אומר להפסיק את השיעור ולעצור את החברותא, אלא לקחת כל יום שתי דקות לזה, יש בכל יום 1440 דקות, תקחו מזה שתי דקות ותגרסו פרק אחד של משניות, טעמו וראו, אם תנסה ויעבור יום יומיים ושלושה ותראה לאט לאט איך אתה מסיים משניות, ומסיים ש"ס, ורבינו אומר 'וממילא יבין', אני אומר לכם מה

הרכב, ומדליק איזה שיר שיעורר אותו ויחבר אותו להשי"ת, כל אחד לפי מה שהוא מתחבר, וכך הוא מתחיל לדבר אל השי"ת, רבש"ע אני רוצה להיות טוב, אני רוצה ללמוד אני רוצה להתפלל אני רוצה שיהיה לי שלום בבית.

להיזהר מפרישות יתירה

צריך מאוד להיזהר מכל אלו המלמדים אברכים לחומרות ופרישות, דברים ששייכים למלאכים, הרי אנחנו אנשים פשוטים העומדים רגע לפני שנשרפים לגמרי, והורסים את האברכים עם חומרות, ואין עם מי לדבר, כי מי שיגיד אחרת הוא קל, צריך לדעת שכל הפרישות הוא סם המוות, רבינו היה אומר שלא צריך להיות יותר חכם מהשולחן ערוך.

נתקשה משה – איך זוכים לכפרה בחצי שקל

הגמרא מספרת במנחות ששלוש דברים לא ידע משה רבינו עד שהראה לו הקב"ה, המנורה, ומולד הלבנה, ופרשת השרצים, ושואלים הראשונים הרי היה עוד דבר, מחצית השקל, דנתקשה משה ואמר לו הקב"ה, זה יתנו כזה יתנו, ותירץ השיטה מקובצת תירוצי יפה, ממש ווארט חסידי של חיזוק, ומבאר שג' הדברים שנתקשה משה היה קושי טכני, איך עושים מנורה ממקשה אחת וכדו', אבל כאן הוא ידע מה זה מחצית השקל, רק לא ידע איך יכול להיות שנותנים מחצית השקל ובזה יתקיים הפסוק לכפר על נפשותיכם, נותנים חצי דולר למשכן ובזה יש כפרה על העגל, את זה הוא לא הבין, עד שהקב"ה אמר לו כזה יתנו, ככה זה, נותנים חצי שקל ויש כפרה, אנשים חושבים הרי יש לי כל כך הרבה עבירות מה יהיה איתי, והאמת היא שהוא יכול ללכת לקופת צדקה ולהכניס כמה פרוטות ולזכות לתיקון ולכפרה, אני לא מדבר באופן שמגיע משולח מארץ ישראל, הוא נסחב ממרחקים אי אפשר לתת לו כמה פרוטות, יכולים מאוד

שנים, יש אנשים שאומרים לקבלן תעשה לי בית שיעמוד לתמיד, תמיד הוא רק הקב"ה, הגמרא מספרת שבשעה שהלך אשמדאי עם בניהו בן יהוידע לשלמה המלך הוא ראה מישהו מבקש מהסנדלר שיעשה לו נעליים שיחזיקו שבע שנים, ואשמדאי צחק, שאלו אתו בניהו למה אתה צוחק, אמר לו אשמדאי שאין לו שבע ימים לחיות והוא דואג לשבע שנים, כך אנחנו נראים כשמבקשים לקנות בית להרבה שנים, אבל על ידי הלימודים האלו זוכים לבית נצחי בעולם הבא.

דרך הלימוד – בכל זמן ובכל מקום

וזה לא לוקח הרבה זמן ללמוד ג' שיעורים אלו, בדרך הלימוד אפשר ללמוד את זה במהירות, ואני יכול להעיד, שראיתי בחורים שצייתו לרבינו בפשיטות, ולמדו בדרך הלימוד, ובסוף נעשו מגידי שיעור, במקום להמתין לחברותא ולמסגרת ולזמן מתאים, הרי עכשיו יש לי חתונה ועכשיו אני עובר דירה ועכשיו אני יוצא לקאנטרי, במקום כל התירוצים האלו גורסים כמה דפים גמרא, והתורה תביא שמחה לבן אדם.

כשילדים רואים את האבא לומד בבית זה כל כך משפיע עליהם לטובה, במקום שיראו כל הזמן את האבא עם הסמארטפון, וכשהילד לוקח את הטלפון מיד האבא צועק עליו, ואני שואל את האבא, מה אתה רוצה ממנו? רק לך מותר? במקום זה תיקחו גמרא בבית ותגרסו, תנסו ותראו איך שכל הבית יתהפך לטובה, ולא צריך להקשיב ללצים שאומרים שזה לא נחשב ללימוד, וכי ללכת בטל כל היום ולדבר פוליטיקה זה כן נחשב ללימוד? בחורים מסתובבים בישיבות מלאים עם עובש אחרי חדשים ארוכים בישיבה ולא יודעים מה לעשות שם, עכשיו כבר אדר ב', הם מרגישים ממש חטופים בישיבה כמו החטופים בעזה, זה נכון שיש אחוז מסויים שמצליח בישיבה,

ששמעתי מלומדים גדולים שהתקרבו להיכל הקודש, ואמרו שדרך הלימוד לא בשבילם, הם התקרבו כי קיבלו מרבינו את הדביקות להקב"ה והגעגועים להקב"ה, וההתבודדות והשיחה אל השי"ת, אבל לקחו לעצמם שיעור אחד ביום בדרך הלימוד, ופתאום נפלו לכל מיני בעיות ומאבדים את החברותא ואת המסגרת, והדבר היחיד שהחזיק אותם זה הדרך הלימוד, וכך נשארו בלימודים, וכמובן שזה מתאים לאנשים שעובדים קשה, ואין להם מוח להבין גמרא, תקחו משניות וגמרא ותתחילו לגרוס, אני יכול לתת מלא דרשות על זה, וזה לא יועיל, תנסו את זה.

על ידי דרך הלימוד זוכים לכל התורה כולה

ברוך השם ישבתי בבית הוראה ופסקתי שאלות, וברוך השם שכתבתי כתבים על כל מקצועות התורה, אבל ברגע שמצאתי את דרך הלימוד, כל התורה כולה נפתחת, בבלי ירושלמי תוספתא, מדרשים לרוב, ספרא ספרי, כל התורה כולה ממש, זה לא הולך ביום אחד, לאט לאט, אני מבקש ממכם דבר אחד, אל תבטלו את דרך הלימוד לפני שאתם מנסים את זה, אם אתם חושבים שזה לא נחשב ללימוד, תראו אחרי כמה שנים מה הצלחתם לאסוף, לומדים כל יום דף בבלי, התחילו עכשיו בבא מציעא, וכל יום דף ירושלמי, הולכים לסיים מסכת שבת, מוהרא"ש קבע את הסדר בלימוד הירושלמי כמו שנוהגים חסידי גור, ואף שמוהרא"ש נתן שיעורים בכל השנה כולה אף בתשעה באב ויום הכיפורים, אבל כאן רצה שזה יהיה בחבורה, לכן לא נתן דף בירושלמי כמו שהם לא נותנים, ואחרי זה לומדים פרק תוספתא, וזה ראשי תיבות ב"ת [בבלי ירושלמי תוספתא], ואמר מוהרא"ש שעל ידי לימוד ג' שיעורים אלו, בונים לעצמינו בית נצחי, בעולם הבא, הרי בעולם הזה כל אחד רוצה לקנות בית, והאמת היא שזה בית רק לכמה

ותפילין, אתמול היה בר מצוה בישיבה ואחד הסבים חסיד חב"ד, וסיפרתי לו שמוהרא"ש פגש פעם שליח חב"ד וראה שהוא כל כך שבור, ואמר למוהרא"ש שיש לו כעת רק דבר אחד קטן שמחזק אותו, שהוא זכה ביום זה להניח תפילין לשבע עשרה אנשים, אמר לו מוהרא"ש, תספור שוב, נראה לי שמונה עשרה, והיהודי הזה לא הבין מאיפה יודע מוהרא"ש, אמר לו מוהרא"ש הרי אתה בעצמך גם הנחת, אמר השליח וכי התפילין שלי שווה משהו, אמר לו מוהרא"ש הרי אם היית יהודי נידח ממושב 'בארי' או מושב נידח אחר, שזוכה סוף סוף להניח תפילין, בוודאי שהיית מעריך את התפילין שלך, וכי בגלל שאתה לא משם, אתה לא תעריך את עצמך, גם אני שליח חב"ד לעצמי, אני לוקח את עצמי כל יום ומניח לי תפילין.

לדבר דיבורים פשוטים כהנחת תפילין

דיבורים פשוטים אלו של תפילין צריכים הגבאים לדבר בבתי הכנסיות, ואל תפחדו, גם אם אתם רואים שיושבים שם מגידי שיעור, לפעמים חושב הבעל דרשן שכולם אנשים חשוכים וזה לא מתאים לדבר כך, אנשים שומעים את השיעור כאן בישיבה ושומעים שראש הישיבה מתחנן לבחורים שישמרו שבת ויניחו תפילין, וחושבים בטח יושבים שם עבריינים גדולים שלא שומרים שבת ולא מניחים תפילין, והאמת היא שאני מדבר עם אנשים מחברי ספרים שלא מניחים תפילין, אף מי שלובש ז'אקט יכול להיות יהודי המקפיד על קלה וחמורה, ויכול להיות שאפילו מלמדים ומגידי שיעור הלבושים באור המקיף ולא מניחים תפילין, וזה לא מגיע ממזיד ח"ו, אלא ממרירות ומלדחוף את זה עוד מעט ועוד מעט ועובר היום, ואותו דבר זה במנחה, אנשים כבר לא מתפללים שנים מנחה, כך יצא לו הסדר היום שלו, והוא כבר רגיל בזה, כמו היהודי הזה שמגיע לבית

אם היו נותנים לבחורים משניות וגמרא שיגרסו, הם לא היו צריכים לא טיפולים ולא כדורים, והיו בשמחה.

להסתכל טוב על אנשים ולעודד אותם

אני מאוד שמח להגיע כאן לבית הכנסת, ואני מבקש ממכם שתהיו באחדות, ותדברו רק דיבורים של רבינו, הדיבורים האלו מרפאים את כולם, ושהגבאים יראו שכולם יהיו שמחים, כשאברך מגיע לבית כנסת והוא לא מתפלל אלא מסתכל בעלון, זה לא הענין של הגבאי, הרי כל כך קשה לו בבית, הוא מגיע לבית כנסת להירגע קצת, במקום להעיר לו תן לו להיכנס לבית הכנסת ותחזק אותו, ותגיד לו כמה הקב"ה אוהב אותו, וכמה הקב"ה מחכה למחצית השקל שלו, ולשמירת שבת שלו, הרי אם תראו בחור מסתובב בליל שבת בחוץ ומעשן סיגריה, בוודאי שהייתם אומרים שהוא שייגעץ, ואם תראו בחור שהוא לא מעשן בשבת אלא שומר שבת, מידה טובה מרובה, הרי הוא בוודאי צדיק גדול, כמה צריך לעודד אותו ולהגיד לו כמה הוא צדיק, כמו שהוא יכול להיות שייגעץ ברגע אחד שהוא מחלל שבת, ככה אפשר להיות צדיק ברגע ששומרים שבת, יש אנשים שרוצים שהילד שלהם יהיה דיין, ואם לא, הם לא רואים שום נקודה טובה אצלם, הרי אתה בעצמך לא דיין, מה אתה רוצה מהם, תודה להקב"ה שהילדים שלך שומרים שבת, אז מה קרה שהחליפה שלו לא סגורה עד הסוף.

החשיבות של תפילין

לרבינו נשאר רק בנות ומהן יש המון נכדי רבינו, היה לרבינו בן אחד אפרים שלמה שהסתלק בצעירותו, ואמר רבינו שהוא כל כך רצה שיהיה לו בן שילך לבית כנסת עם טלית ותפילין, וכמה אנחנו צריכים להיות מאושרים שהילדים שלנו הולכים עם טלית

את העגל, אמר לבני ישראל, עדיין חביבותא גבן, גם אחרי שנפלת וחתאת הקב"ה מחכה לך שתחזור אליו, הקב"ה אוהב אותך למרות הכל, אלו הדיבורים של משה רבינו, ד' יעזור שהדיבורים האלו יכנסו ללבכם, ואולי דרך הלימוד זה קשה לעשות את זה תיכף ומיד, קשה להתחיל דרך חדשה בלימוד, אבל התבודדות יכולים לעשות ברגע זה, רבש"ע עזור לי אני רוצה שבת שמחה, רבש"ע עזור לי לבית של שלום, עזור לי שיהיה לי שפה לילדיי ולא אצטרך להכות בהם, לפעמים האבא יושב בראש השולחן לבדו, רק לתמונה, אף אחד לא מקשיב לו, כל אחד נמצא בפנינה אחרת וקורא עיתון אחר, אעפ"כ לא יתייאש, שידבר אליהם ויגיד להם כמה הקב"ה אוהב אותם.

כנסת רק ביום כיפור עם הרכב שלו, והוא חושב שהוא יהודי טוב, צריך לדבר מפשטות יהדות, ומהגדלות של שמירת שבת ומחצית השקל.

משה רבינו מרים את הראש את הרוח ואת הנפש

במדרש תנחומא כתוב שמשה רבינו שאל את הקב"ה, אם אני מת וכי אין אני נזכר, אמר לו הקב"ה, חייך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה שקורין פרשת שקלים כאילו אתה עומד באותה שעה וזוקף את ראשך, צריך לדעת שבקריאת פרשת שקלים זה זמן גדול מאוד, משה רבינו מרים לנו את הראש, ומרים לנו את הרוח והנפש, בשעה שמשה רבינו ירד מן השמים כשישראל עשו

***

מלוה מלכה מוצש"ק ויקהל בקרית ברסלב

ליל ראש חודש אדר ב' תשפ"ד

ושם קיבל את ההשגה של ראש השנה, אנחנו כבר מתקרבים לראש השנה וצריך להתפלל שנוכל להיות אצל רבינו בראש השנה, והמלווה של רבינו אמר לרבינו, הרי עברנו נסיעה כל כך קשה, וכי כעת נסתובב ונחזור, ורבינו לא התעקש ונסע איתו לטבריה ולצפת ולמירון ועוד מקומות.

בשעה שרבינו הגיע הביתה הוא אמר, הבאתי לכם מתנה – מחלוקת, צריך לדעת שעד הנסיעה של רבינו לארץ ישראל, אף שהוא היה צעיר מאוד, בכל זאת גדולי הדור וזקני האדמורי"ם החשובים ביותר, באו לרבינו בהכנעה גדולה, אפשר לקרוא על כך בשבחי הר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, פעולת הצדיק ועוד, אבל מאז שחזר מארץ ישראל התחילו המחלוקות נגד רבינו, וחסידי ברסלב רוצים להבין את השיחה הזו של רבינו, וכי מחלוקת היא מתנה, מה כוונת רבינו שהביא לנו מתנה מחלוקת.

במוצאי שבת יש ענין לספר סיפורי צדיקים, לבעל שם טוב הק' זי"ע היה תלמיד הרה"ק ר' מענדל מפערמישלאן, ובמקום מושבו בפערמישלאן היה דר חייט אחד, שירד לחייו של ר' מענדל, כפשוטו וכמשמעו, בכל עת מצוא היה צועק עליו ומבזהו לעין כל, בזיונות נוראות, וקללות נמרצות, ר' מענדל הרי למד מרבו הבעשטה"ק שיש לקבל באהבה, לכן לא אמר כלום אלא קיבלם באהבה, ויהי היום והבעשטה"ק מודיע לתלמידו ר' מענדל שהוא מגיע אליו לסעודה, ור' מענדל פונה

• א גוטע וואך א גוטע חודש, התאספנו כאן לסעודת מלווה מלכה ולסעודת ראש חודש, רבינו אמר שסעודת ראש חודש סגולה לבנים, וסעודת מלווה מלכה גם סגולה לגדל בנים בניקל, יש יצר הרע גדול על סעודת מלווה מלכה, אנשים אוכלים מלווה מלכה אבל קשה ליטול ידיים ולאכול כזית פת.

• רבינו הסתלק בהיותו אברך בן שלושים ושמונה, ובעת שנסע את הנסיעה לארץ ישראל, היה אברך ממש צעיר, ואף שלרבינו היה הנהגה לא להתעקש על שום דבר, הוא היה אומר את דעתו, אבל אח"כ לא התעקש ומה שעשו עשו, כך היה בכל ימי חייו, רבינו ראה בעיניו מה יהיה ולכן אמר מה שאמר, אבל אח"כ בשמחה גדולה השלים עם מה שעשו, ומדובר בדברים החשובים ביותר ולא בדברים שוליים, וזה נושא לעצמו שיש לנו ללמוד מזה, אבל פעם אחת התעקש רבינו מאוד, וזה היה בנסיעה לארץ ישראל, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן שאסור להתעקש, ורק בדבר אחד יש להתעקש, לא לזוז מהקב"ה, אבל בשאר דברים לא מתעקשים, ואף בתפילה לא מתעקשים, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ', שהאדם יבקש מהקב"ה בתחנונים, אם יתן לו ד' יתברך יתן, ואם לאו, לאו, אבל לנסיעה התעקש רבינו ונסע.

• הנסיעה של רבינו לארץ ישראל היתה קשה מאוד, אבל אחרי שרבינו דרך בארץ ישראל ד' אמות הוא אמר למלווה שלו שהוא רוצה לחזור, אז השיג רבינו את כל מה שהשיג,

את הגדלות, רבינו נותן לנו שפלות, ומי שלא השיג את השפלות לבדו, זוכה ומגיעים אליו אנשים ומשפילים אותו, ואומרים לו, הרי אתה אברך נורמלי, למה אתה צריך להיות במקום כזה, וכי לך מתאים להסתובב בהיכל הקודש? וככה הגדלות והגאווה נלקחה לנו, וזו המתנה שרבינו הביא לנו, כי יהודי יכול להיות עובד ד' גדול, אבל ברגע שהוא חושב מעצמו, אין שום מעלה בזה, וזה המתנה הענקית שרבינו נתן לנו, שלא נחשוב מעצמינו, שנהיה דבוקים רק להשי"ת.

דודו של רבינו, ה'דגל מחנה אפרים' כותב, שכשהוא היה ילד הוא ישב על ברכי הסבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ושמע ממנו שהוא אומר על עצמו, כאן יושב יהודי ששומע דברי תורה, לא ממלאך או משרף או מנשמות צדיקים ומאליהו הנביא, אלא מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו, ככה אמר הבעשטה"ק על עצמו, והמשיך ואמר, שהוא בסיכון ויכול ליפול ברגע אחד לנקובא דתהומא רבא, אם יכנס בראשו מחשבה אחת של 'אנוכיות', כל חייו שינן הבעל שם טוב הקדוש את הכתוב 'אל תביאני רגל גאווה', ובפסוק זה יצאה נשמתו.

וזה המתנה שנתן לנו רבינו, לשכוח מעצמינו, ולהיות דבוקים להקב"ה, ככה נהוג בעולם שאת חסידי ברסלב פוגעים ומבזים, ואם אף אחד לא אומר לו את זה, הוא אומר את זה לעצמו, מה יש לי לחפש כאן בהיכל הקודש, הרי מדברים כאן דיבורים פשוטים, של פשטות היהדות, של הנחת תפילין ולשמוח בתפילין, של שמירת שבת ולשמוח בשבת, של לימוד התורה.

רבינו היה פעם אחת בחתונה, והגיע לשם בדחן אחד, שהיה לו לבוש מיוחד, שהוא יכול להחליף את הלבוש לשני דמויות, הוא היה נראה כאדמו"ר גדול, ותוך כדי דיבור משך את הבגד והיה נראה כמו כומר, ושוב החליף תוך כדי דיבור לאדמו"ר ושוב לכומר, ורבינו אמר לאנשיו, אתם רואים, הנה הוא

לחייט ומתחנן אליו שהפעם יניח ולא יצעק כלום, כי רבו מגיע לכאן, ויחוס על כבוד רבו, והגיע הבעשטה"ק, וסגר ר' מענדל את כל הדלתות והחלונות, אבל באמצע שומעים קולות בארובת הבית, החייט צועק שם קללות נמרצות, ולשאלת הבעשטה"ק מה צועקים שם, אמר לו תלמידו ר' מענדל, כך עושה לי החייט בכל יום ויום, הוא מבזה אותי ומקלל אותי בכל יום, אמר לו הבעשטה"ק, הלוואי והיתה לי מתנה כזאת, הלוואי והיה לי מישחו שהיה כל יום מקלל אותי ומבזה אותי, גם סיפור זה חייבים להבין, מה המתנה כאן, מה הכוונה בדברי הצדיקים, מה הכוונה בדברי רבינו שאומר שמחלוקת ובזיונות הן מתנות, ומה הכוונה בדברי הבעשטה"ק, ויש כאלו סיפורים לרוב אצל הצדיקים, אומרים בשם הרה"ק מקאמאנא זי"ע שאם יהודי היה יודע כמה חשוב זה בזיונות, הוא היה שולח מתנה עבור כל בזיון שנותנים לו, והדבר צריך בירור.

רבינו אמר שהוא פעל ג' דברים אצל אנשיו, כל אחד שיושב כאן יכול לבדוק את עצמו אם הוא כבר מאנשיו של רבינו, אם יש לו את ג' הדברים האלו, ומי שאין לו, יכול עכשיו להתחיל ליקוטי מוהר"ן ולהיות מאנשי רבינו, רבינו אמר ג' דברים פעלתי אצל אנשיי, פעלתי שלקחתי מהם את הגדלות והחשיבות, ופעלתי שכבר לא יוכלו לעשות עבירה בשלימות, כל חסיד ברסלב שלומד ספרי רבינו ומוציא דיבור אל ד' פה ושם, אף אם הוא נופל לעבירה, אין לו את ההנאה ואת הנוחות בעבירה, זה כואב לו, והדבר השלישי שהם לא יוכלו לסבול מנהיגי שקר ומפורסמים של שקר, פעם זה היה אדמורי"ם היום זה זמרים וכו', כל אלו שמנהיגים את הציבור, כששותים מהיין ההונגרי ולומדים ספרי רבינו, אי אפשר להסתכל על התנועות המזוייפות, אולי זה נראה יפה, אבל אי אפשר כבר להסתכל על זה כשזה לא אמיתי וזה מזוייף.

הדבר הראשון שרבינו אמר, זה שלקח לנו

ראיתי ממוהרא"ש דבר מאוד מעניין על הברכה 'הנותן לשכוי בינה', מה אנחנו לומדים מהתרנגול, קודם כל אפשר ללמוד מזה שהוא קם לפנות בוקר, הוא קם בחצות, ואחרי זה לומדים ממנו שהתרנגול אינו קורא בקול רק פעם אחת, אלא אחרי חצי שעה שוב, ואחרי זה שוב, וזה אנחנו גם לומדים ממנו, אם לא קמת לפנות בוקר, תקום שעה אחרי זה, ואם אתה לא יכול, אז תקום לפחות שעה אחרי זה, מה שאתה יכול לעשות תעשה, ולומדים עוד משהו מהתרנגול דבר מעניין, שהוא מחפש תמיד באשפה איזה חיטה איזה שיבולת, מחפש נקודה טובה, בן אדם מסתכל על עצמו והוא רואה שהוא ממש אשפה וזבל, הוא חייב ללמוד מהתרנגול לחפש נקודה טובה בעצמו, ועוד דבר מעניין לומדים מהתרנגול, שכל פעם אחרי ששונה מים הוא מרים את הראש כלפי מעלה, כאילו שאומר תודה להקב"ה.

אנחנו גם צריכים לעשות ככה, להרים באמצע את הראש להקב"ה ולהודות לו ולבקש ממנו, ואף אברכי הכולל יכולים להתבודד באמצע הלימוד על השולחן ערוך, להגיד רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים אני רוצה להיכלל בך.

וזה המתנה שרבינו נתן לנו, מחלוקת ובזיונות, כדי לקחת מאיתנו את האנוכיות ולראות רק את הקב"ה, ואנחנו חייבים לשמור על המתנה הזאת, להישאר מלאך ולא להיות גלח, להישאר עם תבערת אש לרבינו הקדוש ולצדיקים ולציית לכל דברי רבינו.

רואים בחור בבית מדרש, שיושב ולומד ומתפלל כראוי, ומתפעלים ממנו, אבל כשמבררים איפה הוא מסתובב ושומעים שהוא כברסלב, זה כבר לא מעניין, וזה המתנה ששוב את הגדלות של האדם ומקרב אותו יותר להקב"ה.

אני כל כך נהניתי כאן בשבת בקריה, הדבר שהכי נהניתי כאן בשבת זה שיכולתי בשבת לפנות בוקר לצאת להתבודד ביער, אנחנו למדנו ממוהרא"ש שאפשר להתבודד גם

- מלאך הנה הוא כומר [האט איז מען א מלאך האט איז מען א גלח].
- ונראה הכוונה בדברי רבינו, האט איז מען א מלאך, יהודי יכול לבעור להקב"ה, הוא מצא צדיק, וכל כך טוב לו, הוא מתקרב להקב"ה, והאט איז מען א גלח, פתאום הכל נכבה, הוא כבר לא מביין למה הוא צריך צדיק, ואנחנו חייבים להתפלל על זה, אם כבר התקרבו לרבינו ויש לנו את כל הבזיונות והמחלוקות והחלישות הדעת, עזור לנו רבש"ע שנוכל להישאר אצל רבינו, הרי מי שלומד את ספרי רבינו ועושה את העצות, לא ימלט שיעלה מדריגות גבוהות מאוד.
- רבינו אמר שעל שני כתות אנשים יש לו רחמנות גדולה עליהם: על אלו האנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקורבים אלי ואינם מקיימים את דבריי, כי יבוא עת בשעה שהאדם יהיה מונח על הארץ ורגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו ויתחרט מאוד על שלא זכה להתקרב אלי או שלא קיים את דבריי, כי אז ידעו שאם היו מקורבים אלי ומקיימים את דבריי, לא היה שום דרגה בעולם שלא הייתי מביאם לאותה מדרגה, אבל אז כבר לא יועיל כלום.
- אשרי מי שמציית לרבינו, השבוע יש לנו יו"ט, כי מגיע פרשת פקודי, חזק חזק ונתחזק, זה השלט של 'קול רינה וישועה' שלנו, זה הכתר של החסידות שלנו, אשרי הזוכה ללמוד כל יום קצת חומש, ומתחיל כבר מיום ראשון ללמוד, ולא מחכה לערב שבת, ועובר בכל יום על הפרשה עם תרגום, ואני אומר למקורבים חדשים לא להוסיף הרבה שיעורים, אבל מי שרוצה להוסיף, שיוסיף את רש"י, כל הצדיקים עודדו את תלמידיהם ללמוד דווקא חומש עם רש"י בכל יום, וכשיהודי מקשיב לרבינו והולך לדבר עם ד' אשרי לו, לא צריך לדבר הרבה זמן, אברך יוצא למרפסת ומרים את עיניו להקב"ה כמה דקות בודדות, הוא אומר להקב"ה, אני מודה לך על הכל, תעזור לי ד'.

יכול להתבודד שם טוב מאוד, ולפתוח את לבו אל ד', חונים את הרכב באיזה פינה שקטה ומדליקים שיר המעורר, ומדברים אל הקב"ה: רבש"ע אני רוצה לחיות איתך, רבש"ע הרי כבר הולכים עוד מעט הביתה לעולם האמת ואני עסוק עם שטויות, רבש"ע עזור לי לקחת משהו איתי, לקחת איתי משניות וגמרא.

מי שצוחק מגירסת משניות חייב להיות חוטא גדול, גם אם יש לו חולצה עם שרוולים רחבים, אי אפשר לצחוק מתורה רק מי שהוא בעל עבירה, מותר לך לחשוב שיש שיטה אחרת ודרך אחרת, ותמשיך בזה, אבל איך אתה יכול לבוא לבחור ולאברך שלומד בדרך של צדיקים, ולהגיד להם שזה לא נחשב לתורה, אולי בחוץ אתה נראה אברך חשוב, אבל הקב"ה יודע מה אתה עושה בחדרי חדרים, אסור להתפעל מכל האנשים האלו שמגיעים ואומרים שאולי עדיף בזמן זה ללמוד ככה וככה, הרי תבררו מה עושים בחורים ואברכים שלא רוצים ללמוד דרך הלימוד, כמה זמן הם שרפו לצפיה בכלים מכלים שונים, ירחם השם כמה שעות נשרף על שטויות, אבל העיקר לא ללמוד דרך הלימוד, אני חסיד ברסלב, ואני חסיד של רבינו, ואני עושה את מה שהוא אמר, הוא אמר לי ללמוד בדרך הלימוד, אני מונח בבוקר ואני רוצה לצאת מזה, ואני משתמש בעצה שהוא נתן לי, לגרוס עוד ועוד משניות, וכך אני אצא מהבור שאול תחתיות, ואני לא אתפעל מכלום.

בזמנים שהיו מחלוקות גדולות בהיכל הקודש, אמר מוהרא"ש שכל מי שיש לו משניות ביד, יודעים שהוא מהיכל הקודש באמת, בזמנים של ר' נתן רדפו כל מי שהיה לו ביד שולחן ערוך קטן, של מחבר רמ"א, היה תקופה ששרתי עם הבחורים עם גיטרה, מוהרא"ש אמר לי, אני מבקש ממך דבר אחד, אני לא יגיד לך מה לעשות אבל אני רוצה שתנהיג כמו כולם ולא יהיה עליך שום טענה לבד טענה אחת, רק על זה שאתה אומר לבחורים לגרוס הרבה משניות, שרק טענה זו יכתבו על כל הפשקווילים, בתקופה ההיא הגיעו

בעיר, ואפשר לדבר בכל מקום אל ד', וכל מקום זה שדה ויער ויכול לסגור עיניו ולשוחח עם ד', אבל אחרי ככלות הכל אומר רבינו שמקום שאין אנשים יותר קל להשיח את הלב אל ד'.

- אנחנו נתחזק בעצות של רבינו, מאשפות ירים אביון, כמו התרנגול המנקר באשפה, כמה שרק נרגיש באשפה נהיה שמח לפחות שיש לנו מזוזה על הדלת, ר' נתן ביקש פעם מיהודי ר' יעקב שהיה סופר סת"ם שיבדוק לו את המזוזות בביתו, ור' נתן מגיע הביתה ורואה שהסופר הוריד כל המזוזות כדי לבדוק, ר' נתן צועק עליו, ר' יעקב אתה החרבת לי את ביתי, איך אני יכול להיות בבית שאין לו מזוזות, אני לא יכול לגור כך, היית צריך להוריד מזוזה אחת ולבדוק, ושוב מזוזה אחת ולבדוק, ר' נתן החשיב את המצווה הפשוטה הזאת.

- אנחנו צריכים לדעת שיש טעות של אברכים שנכנסים לדור בדירה ומחכים שלושים יום עד שעושים מזוזה, אין היתר כזה בדירה שקונים, חייבים להניח מזוזה בכל דלת ולשמוח במזוזה, ולא ליפול בקטנות הדעת של מזוזות בזול, הרי שילמת חצי מיליון דולר לבית, וריהוט יקר, ואחרי זה אתה שואל חברים איפה אפשר להשיג מזוזות בזול, כזו קטנות הדעת, מי שקנה דירה כזו יקרה היה צריך לחפש בנרות את הסופר שרבינו השתמש בו לתפילין שלו, תעינו בפעולת הצדיק את כל הסיפור.

- אנחנו צריכים לחיות את עצמינו בכל מצוה, בשמירת שבת, ובהנחת תפילין, ואל תבקשו ממני לדבר על מדריגות, כי זו המדריגה הכי גדולה לקיים את המצוות של הקב"ה, ולחיות עם הקב"ה.

- בואו נקבל על עצמינו לקיים את דברי רבינו, כעת בחודש השמחה, הדר קבלוה, נלך כל יום התבודדות, לאברכים כאן בקריה מאוד קל לקיים את דברי רבינו בנוגע 'חדר מיוחד', כי כמעט לכל תושבי העיר יש רכב, וכל אחד

אברך אחד כתב לי שבבית הוא לא יכול ללמוד, ואשתו לא מסכימה שהוא יצא לבית הכנסת, אמרתי לו שאפשר הכל לפעול בבית על ידי דיבור יפה ותפילות, ר' אברהם ב"ר נחמן יצא ימים שלמים מביתו להתבודד וללמוד, ואף פעם לא יצא מהבית כשהוא מסוכסך עם אשתו, תמיד עשה את זה בהסכמה שלימה, והיא ליוותה אותו, כשהוא חזר היא כבר היתה מוסתת מהחברות שלה שקינאו בה, והיא אמרה לו שהיא לא מסכימה שהוא יצא, אבל תמיד הוא פייס אותה, ושוב יצא מהבית לשבוע שלם כשהיא מלווה אותו ומברכת אותו, כך היה דרכו, הוא היה איש אלוקים, והיה לו דרך פרטית שלו, הוא יצא ביום ראשון וחזר לשבת, היה לו אוהל ביער אף אחד לא ידע איפה, ושם הוא למד והתבודד.

אפשר הכל לפעול בבית, ולא עושים עסק ממנהגים, לא עושים גט בגלל שאצלך יש מסורה שעושים אזני המן עם ריבה, ואצלה המסורה שעושים אזני המן עם פרג, לא רבים על דברים כאלו, לא רבים על חומרות של פסח, אם היא רוצה שלא יאכלו בפסח מה שלא אוכלים אצל הוריה, אז תהיה חכם ואל תאכל, ואל תשבור את הבית, יש משפחות שלא אוכלים דגים בפסח, כי היו שורים את הדגים ביי"ש של חמץ, כי לא היו מקררים, ואם היא לא רוצה לאכול דג, מה יש לך מזה שאתה אוכל דג ואין לך שלום בית, תאכל בשר בטעם דג ויהיה לך שלום בית, רחמנות לבן אדם שמתעקש לנצח ולעשות דווקא מה שהוא רוצה ומה שהוא אומר.

הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע ביקש מתלמידיו שיקרבו אברך אחד, הן בתפילות והן בדיבור איתו, ואכן קרבוהו למגיד, אבל האברך הזה שהיה עשיר גדול איבד כל ממונו בזמן שהתקרב לצדיק, ושאלו את המגיד מה הפשט בזה, ואמר להם שהענין פשוט מאוד, חז"ל אומרים הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, ועד עכשיו שלא היה מקורב ולא רצה חכמה היה לו עשירות, עכשיו הוא מתפלל על חכמה והוא נמצא בדרום ולכן

מהמשטרה כל יום לישיבה, ואמר מוהרא"ש מה כבר יכתוב השוטר על הדו"ח, שראש הישיבה אמר לבחורים לגרוס משניות, זו טענה מצויינת, אני מנסה באמת שאר הדברים להיות נורמלי, אולי יש למישהו רעיון איך אוכל לחזור להיות נורמלי, אבל בדבר אחד לא אהיה נורמלי, אני אמשיך לדבר לכל אחד מכם, שתגרסו המון משניות.

פעם אחת התקשר אלי מוהרא"ש לטלפון, וצעק עלי בקול גדול: מה אתה עושה? אתה לוקח בחור נורמלי לישיבה? למה אתה עושה את זה? אל תכניס בחורים נורמליים. לא הבנתי מה מוהרא"ש רוצה ממני, והוא ממשיך ואומר: אתה מבטיח לי שאתה תציית לי? ואני עונה שכן, והוא ממשיך לשאול: אתה תשלח אותו מהישיבה? עניתי שכן, והוא אומר לי, למה אני צריך להגיד לך כל דבר כל כך הרבה פעמים, אני זוכר את השיחה כמו עכשיו, ואני ישבתי אצלי בסלון ומשתומם מה היתה כוונת מוהרא"ש, ואחרי רבע שעה מתקשר אלי מוהרא"ש וסיפר לי שהגיע אליו אבא שדפק שם על דלתו בקולי קולות ולא הניח לו, לכן אמר לו, בא תראה שראש הישיבה לא מקשיב לי ועושה מה שהוא רוצה, והוא ממשיך ואומר לי, בוודאי שהבחור צריך להישאר בישיבה, תיקח את הבחור ותגיד לו שוב ושוב שילמד עוד משניות ויגרוס עוד משניות, אם אתם רוצים לדעת את השמות של הסיפור... הבחור הזה היום רב גדול ובונה לעצמו בית כנסת יפה.

אל תתווכחו עם אף אחד ואל תענו לאף אחד, תגרסו משניות, יש תלמידי היכל הקודש שבשעה שמישהו אומר להם שזה לא נחשב ללימוד, הם עונים אתה בעל עבירה, אני אומר לכם אל תענו כלום, אם מישהו אומר לך שזה לא נחשב ללימוד, תחפשו את התשובה הכי מהירה שאתם יכולים להגיד לו, העיקר שהוא ילך ויעזוב אתכם, אולי תעברו לבית כנסת אחר ששם אף אחד לא יגיד לכם כלום, או שתלמדו בבית.

הילדים, והילדים ישמחו את ההורים, יש לנו מנהג שיש לנו קופסת משחקי פורים, וכל ערב מתחפשים למהו אחר, וכך בפורים הם כבר שמחים, כי הם רוצים להתחפש לארבע דברים, והם כבר התחפשו לכל הדברים קודם פורים, אחד המלמדים בעיר אמר לי שהוא הוציא את הילדים לפארק ושם הוא נתן להם לשחק בכל המשחקים של פורים, העיקר להיות בשמחה, והשמחה האמיתית היא כשמתבטלים להקב"ה.

חייבים לקצר כי מזיזים את השעון, אני רוצה להגיד לכם תושבי הקריה, אם אתם רוצים להיכנס לעיר לפורים כי אתם רוצים ללכת להורים שלכם, אשריכם ישראל, אין דבר יותר חשוב מזה, אבל אל תבואו אלי, תעזבו אותי במנוחה, קודם כל אצלי בבית כבר אי אפשר לבוא, כי צריך לשמור שלא יהיה מה שהיה בשנים הקודמות, אתם יכולים להתכנס כאן בבית המדרש בקריה, אחרי מנחה, ותהיו בשמחה.

בשבת קודש היה כאן בר מצוה, הבה"ח נחמן פוקס, משפחה שברחה מאומן במלחמה באוקראינה והגיעו כאן לקריה, אמרתי להם שברחו מאומן לרבינו, כי רבינו לא אמר לגור באומן, רבינו אומר שבאומן טוב לשכב לאחר מאה ועשרים, אבל לא אמר לדור, ואילו כאן הוא המקום של רבינו, שמדברים מרבינו ומהעצות של רבינו, כאן מקום מתאים לחיות, אפשר להתאסף כאן בבית מדרש, זה המקום של רבינו, אין מה לבוא אלי, בפסח בעז"ה אבוא לקריה.

התרחק מעשירות, אבל רבינו אמר על זה, שיהודי יכול לזכות לשני הדברים, אם האדם הוא בטל להקב"ה, אין לו מקום לעצמו, הוא לא בדרום ולא בצפון, א"כ הוא יכול לקבל הכל, הקב"ה נמצא בכל מקום, צפון דרום מזרח ומערב.

• חז"ל אומרים איתך גוצא גחון ולחיש לה, אם אשתך נמוכה, תתכופף לדבר איתה, מוהרא"ש חוזר על זה אלפי פעמים במכתבים, תתכופף לאשתך, אם היא לא מבינה והיא נמוכה והיא פשוטה, תתכופף אליה, תהיה כמוה, זה הסוד של שלום בית, המלמדים סיפרו לי שיש להם בתלמוד תורה רשימה של כל הבחורים המבוגרים והבנות המבוגרות שיתארו, אמרתי להם איך אפשר להתפלל שד' ישלח להם שידוך, הרי הם לא רוצים, מציעים להם שידוכים טובים ואומרים שזה לא מתאים להם, הם נמצאים למעלה, צריך להתכופף לשידוך, וצריך להתכופף לשלום בית, אם היא רוצה ללכת לחג לשם, תלך לשם, אף שאתמול אמרה שהיא רוצה ללכת למקום אחר, עכשיו היא רוצה כך אז תעשה כך.

• אנחנו לא צריכים לחכות לרגע שנהיה עם הרגליים לדלת כדי לראות כמה רבינו צודק, אנחנו רואים את זה כעת בחיינו, מה רבינו עושה איתנו, ורק נמשיך ונתפלל שרבינו יקשור לנו את השק, שלא נברח, ולא נלך להיות כומר ח"ו, ד' יעזור שנציית לרבינו.

• אנחנו כעת בחודש אדר ב', לכל הדעות מרבים בשמחה כעת, צריך להיות בשמחה את מה שרק אפשר, שהמלמדים ישמחו את

שבת קודש פרשת ויקהל - שקלים בצל ראש הישיבה שליט"א

בקריית ברסלב ליברטי נ.י.

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

אשב למעלה כמו בובה, אבל כעת אני צריך לראות שילדיי מתפללים, ואני צריך לשבת בשולחן יחד איתם.

אחרי התפילה רקדו כנהוג, ורקד ראש הישיבה עם בחור בר מצוה, ואח"כ ביקשו הגבאים שידבר קצת דברי חיזוק לציבור, ואמר ראש הישיבה שלעולם כליל שבת אחרי התפילה זה לא זמן לדבר, כל אחד צריך ללכת לביתו כפי שנפסק בשו"ע, אבל לגבאים צריך להקשיב וצריך לציית, ולכן כיון שהגבאים מבקשים הוא יציית להם וידבר דקות ספורות.

ראש הישיבה התחיל את הדברים קודם בשיר 'אור פניך', והתחיל את דבריו במדרש תנחומא שמשה רבינו אמר משאני מת אין אני נזכר, והקב"ה אמר לו שבכל פרשת שקלים משה רבינו זוקף ראשו, ואמר ראש הישיבה, עכשיו זה כבר שבת שקלים, ולכן בשבת שקלים הולכים לצדיק שילך לזקוף את ראשו, ואמר שיש אנשים שיש להם הכל, אבל אם יש להם בעיה בראש ובמוח, אין להם כלום, והצדיק מגיע ומרים לנו את הראש, ואמר שכל המחלות הנפש שיש היום לרוב,

כליל שבת הלך ראש הישיבה להתפלל בבית המדרש עצתו אמונה, קודם התפילה נגש אחד האברכים להודות על השיעור ליל שישי, ואמר שנהנה ממה שאמר בעת השיעור שהקושי של משה רבינו במחצית השקל היה, שלא ידע איך יכול להיות שדבר כזה קטן כמו מחצית השקל מביא כפרה, לכפר על נפשותיכם, ושאל האברך את ראש הישיבה מה המקור לזה, והראה לו ראש הישיבה את הגמרא במנחות, שם תוס' שואלים את השאלה למה הגמרא לא אומרת את הקושי של משה רבינו במחצית השקל, אלא רק הקשיים במנורה ובלבנה ובפרשת שרצים, ובשיטה מקובצת שם יש שורה אחת שמתרצת את התירוץ הזה, ואמר ראש הישיבה לאברך הזה שיעשה מזה כתבה, כי האברך הוא עט סופר מהיר, ואכן כך עשה ובקריית ברסלב בלעטיל כתב כתבה יפה מאוד על שבת זו בצל ראש הישיבה.

הגבאים הכינו את המקום כדי להכניס לשם את הציבור הרב שהגיעו לשהות יחד בתפילת ליל שבת עם ראש הישיבה, והכינו מקום לראש הישיבה בשולחן הקדמי, ואמר ראש הישיבה בעז"ה כשאסיים לחתן את ילדיי

בשמחה, וכך לזכות בכל הדברים הטובים שהאברך הזה זכה.

אח"כ דיבר על הבחור שנעשה בר מצוה, הבחור שברח מאומן בעת המלחמה באוקראינה, ואמר לו שלא ידאג מזה, כי הוא הגיע לרבינו, כי רבינו כאן בקרית ברסלב, כי כאן מדברים מהעצות והחיזוק של רבינו, ואמר שרבינו לא אמר שצריך לגור באומן כי אם לשכב [להיקבר] באומן.

אחר כך שאל אחד האברכים מה לקבל על עצמו מאחר שלכמה ילדים שלו יש ליים [מחלה זיהומית], ואמר ראש הישיבה שאומרים תודה להקב"ה ולא צריך לקבל כלום אלא לטפל בזה על ידי אנטיביוטיקה, ואמר ראש הישיבה אני לא יודע למה הרבה אנשים אומרים שמפחדים מאנטיביוטיקה, אני מפחד מעבירה, וסיפר על יהודי שאיבד את ראות עיניו מליים כי הוא לא לקח אנטיביוטיקה, ואמר שליים לא מפחיד כל עוד שמטפלים בזה.

ואמר ראש הישיבה לפעמים נראה שבהיכל הקודש יש שיטות ותקנות וכו'.. צריך לקחת חיסונים וצריך לחתן בזול וכדומה, והאמת היא שאין שום תקנה ושיטה, ולכאורה היה צריך לדבר רק מכמה הדברים שמוהרא"ש דיבר איתנו, לדבר אל ד', ללמוד, ולכבד את האשה, ולא להיכנס לחובות וכו', וזה נכון שנותנים קצת עצות לחיים, אבל זה לא היכל הקודש, היכל הקודש זה לדבר אל ד' ולהתגעגע אליו, ואמר שאברך אחד אמר שקשה לו לתת חיסונים לילדים שלו, אמר לו ראש הישיבה שלא יתן והעיקר שידבר אל ד'.

בדרך חזור הלך ראש הישיבה בחזרה לביתו שעה ארוכה, ואמר שלעולם קשה לו מאוד ללכת לבית כנסת כל כך מרוחק, אבל לגבאי ר' אברהם לא יכל לסרב.

ודיבר בשבח הקריה, וסיפר שאמר לאחד האברכים, שבשעה שקר בקריה, הרי קר גם בעיר, ובשעה שיורד גשם, יורד גשם גם

זה הכל תלוי בראש, וזה זמן שהצדיק מרפא לנו את הראש.

- וסיפר ראש הישיבה סיפור מדהים שסיפר גם למחרתו בשבת בבוקר, ואמר שאת הסיפור שמע מאמא שלו, שראו פעם אברך מגיע לבית הכנסת וכל הילדים שלו מלאים חן ומתנהגים בדרך ארץ יוצא מן הכלל, ואמר ראש הישיבה שכל אבא חושב שלילדים שלו יש חן מיוחד, אבל כאן מדובר במקרה שכולם הודו ואמרו שיש כאן משהו מיוחד, וראו שלאברך הזה יש איזה הצלחה למעלה מדרך הטבע, ושאלו אותו שיגיד להם מה הסוד, ואמר האברך שכשהוא היה בחור היה פעם יהודי שהבת שלו התארסה בשעה טובה, ואחרי תקופה קצרה הודיעו צד החתן שהוא מבטל את השידוך, והכלה נכנסה מזה לעצבות נוראה, וראו שהדבר הזה הולך להגיע לידי מתקפת עצבים נוראית, והאבא רואה שהוא לא מצליח להרגיע אותה והיא נכנסת לדיכאון עמוק, לכן החליט האבא שהוא הולך לעשות משהו קיצוני, ונכנס לישיבה באיזור שלו, והכריז על הבימה ואמר: מורי ורבותי הבת שלי היתה כלה ועזבו לה את השידוך, והיא שבורה לרסיסים וזה רק הולך ונהיה יותר ויותר גרוע, אני שואל מי רוצה לעשות טובה ולהציל לי את הבת ולהסכים להתארס אליה, וכך גם להציל אותי כי גם אני מרגיש שהולך לקרות לי משהו, וכל הבחורים מסתכלים אחד על השני ולא מבינים מה הולך כאן, והציבור גם ידע למה עזבו את השידוך... והאברך הזה האבא לילדים מספר, אני הייתי בחור וקמתי ואמרתי לאבא של הכלה, שאני מוכן להתחתן איתה להציל אותה ולהציל את האבא, ומספר האברך מאותו יום שהתחתנתי איתה, ההצלחה מאירה פנים שלא כדרך הטבע, פרנסה ועשירות וכן וילדים טובים ושלום בית.
- ואמר ראש הישיבה שזה אכן סיפור מדהים, אבל לא צריך לחכות שמישהי תעזוב שידוך ותרחם עליה, אתה יכול ללכת עכשיו הביתה ולרחם על אשתך ולדבר אליה יפה ולהיות

יפה עם הרבנית כמו שהיה לו באותה שבת כשהיה עם הבחורים בקעמפ.

כשעברו את הסופר מרקט, אמר ראש הישיבה שכמישהו שואל מה טוב לגור בקריה, לא מומלץ לספר לו דברים שוליים ולא עיקריים כי הם יכולים להשתנות, כי בהתחלה שלא היה עדיין חנות רגילה, היה חדר פתוח עשרים וארבע שעות ששם הניחו כמה מצרכים בסיסים, וכל אחד הגיע ולקח מה שרוצה ושילם, ואמרו לאנשים שיותר טוב לגור בקריה, כי בשעה שתיים בלילה אם רוצים קפה ואין חלב, בעיר אין מה לעשות כי הכל סגור, וכאן בקריה יכולים לקנות כל הלילה, ואמר שמי שעבר לגור בקריה בגלל זה, יבכה על זה, כי בסוף החדר הזה נסגר ונפתח סופר מרקט גדול שסגור בלילה, ולכן צריך להגיד את הדברים העיקריים, שיש כאן קריה שאפשר לדבר עם ד', ולחיות עם ד', ולחיות באחדות.

הנהלת הגיליון קרית ברסלב שאלו את ראש הישיבה איזה תמונה לשים בשער כשיש ראיון עם מישהו, והציעו לראש ישיבה ג' אופציות, לשים תמונה קטנה, או תמונה ענקית בזום גדול, או לא לשים בכלל תמונה בשער, ושאל ראש הישיבה אם מותר להציע אופציה רביעית, ואמר שהוא מציע לא לעשות כל פעם אותו דבר, אלא פעם אחת תמונה קטנה, ופעם אחת תמונה גדולה ופעם אחת לא לשים בכלל.

ראש הישיבה נתן הרבה עצות איך לשפר את הראיונות, ואמר שאולי צריך להכניס אותו להנהלת הגיליון... ואמר שמאוד נהנה מאחד הראיונות לאחרונה שאחד האברכים סיפר על סיפור ההתקרבות שלו, וסיפר ראש הישיבה גם על הסיפור שלו איך שהכל היה מוצנע ומוחבא, ולא הזכיר את רבינו אלא אמר את הדברים בשם הבעל שם טוב.

אח"כ דיבר ראש הישיבה שצריך לחזק בחורים ואברכים להניח תפילין, ואמר אחד האברכים כנראה הכוונה שצריך להיות בשמחה עם

בעיר, אבל כשיש שמש יפה ואויר טוב, אז יש יופי בעיקר בקריה ולא בעיר.

- ועבר ברחוב בארדיטשוב, ואמר לאחד האברכים שגרים שם, שיזהר מאוד כשהוא רב עם אשתו, כי יש לו חלון גדול מאוד וכולם יראו... ואמר שהולכים בקרוב לבנות שם עוד בתים ברחוב זה בעז"ה, וסיפר שאחד האברכים שגר שם התחנן בהתחלה שיבנו שם עוד בתים, כי האיזור ריק, אבל כעת אחרי שהתרגל לשקט ולמנוחה, הוא מבקש שלא יבנו כלום.
- וסיפר אחד האברכים שחמיו חסיד מאדמו"ר חשוב, עורר אותו להגיע לשבת לקרית ברסלב, כי חמיו אמר לו שבשבת שקלים חייבים ללכת לרבי, ומזה הוא התעורר ונסע לקרית ברסלב, ואמר לו ראש הישיבה, מעניין אותי אם חמיך כותב לרבו את כל המכתבים שהוא כותב לי... וסיפר שיש הרבה אנשים שבשעה שצריכים חיזוק ומשהו עובר עליהם, הם כותבים מכתב עם שם מזוייף שלא יקלטו מי זה, והם מקבלים תשובה, ואחרי שנה שנתיים הם שוכחים, ושולחים בשם גלוי שאלה שקשורה לאותה שאלה, ושולחים מאותו מקום ששלחו פעם קודמת את המכתב החסוי, ואז קולטים מי זה...
- ראש הישיבה שאל את האברכים מה הכוונה בדברי רש"י על הכיור והמראות הצובאות שהנשים במצרים אמרו לבעליהן אני נאה ממך, מה הכוונה בזה, הלא צריך לדבר להיפך, אתה נאה ממני, ואחד האברכים אמר שראה לפני המון שנים כשמוהרא"ש הגיע לבקר את הישיבה בקעמפ, והוא נכנס בחזרה לרכב והמתין לרבנית, וכשהיא הגיעה אמר לו אני כבר כאן לפניך, ואמר האברך אולי זה אותו דבר כמו שרש"י אומר אני נאה ממך, ואמר ראש הישיבה שזה לא אותו דבר, כי מוהרא"ש התכוין להגיד לה, הרי תמיד את מחכה לי וממתנה שאבוא, סוף סוף זכיתי להגיע בזמן ולהמתין לך, וסיפר ראש הישיבה שמוהרא"ש אמר לו שלא היתה לו שבת כזו

וסיפר שבישיבה הקודמת שהיה מנהל, ראה לילה אחד בחור מתכופף עם שמיכה, והיה נראה שיש לו בפנים איזה כלי אסור, ושאל את הבחור מה אתה מסתיר כאן והבחור לא רצה בשום אופן לגלות מה יש לו, ואמר לו ראש הישיבה אם לא תגיד אצטרך לשלוח אותך הביתה, והבחור התחיל לבכות, והראה שיש לו קונטרס ממוהרא"ש, ואמר לו ראש הישיבה אל תבכה, יש לי ארון שלם מזה בבית, והבחור אמר שבכל מקום אומרים לו שאסור להסתכל בזה ומה יעשה שזה כל כך מושך לו את הלב ונותן לו חיים ומקרב אותו להשי"ת.

ושאל אחד הבחורים על אברך שהיה פעם תלמיד של הראש ישיבה אם הוא נחשב עדיין למקורב, ואמר ראש הישיבה, אני לא יכול להגיד שכל מי שלמד אצלנו בישיבה עדיין מחזיק במשניות ובחומש, אבל אני כן יכול להגיד שכל מי שלמד כאן, אם ירצה אי פעם לחזור בתשובה הוא יודע מה לעשות, הוא יודע שהקב"ה מחכה לו, והוא יודע איך עושים תשובה ואיך לוקחים משניות ולומדים.

וסיפר שבתחילת ההתקרבות שאל אותו אחד, הלא אתה אברך חשוב ויכול לגדול רשכבה"ג, מה אתה הולך להרב שיק, למקום שיש שם כל כך הרבה פשטות, הרי אני רואה את ספריו שכתוב שם דברים פשוטים, כגון אם אתה תשמור שבת, השבת ישמור עליך, ואמר שאכן לכך הוא התקרב למוהרא"ש, כי אהב את התמימות והפשטות, והאברך הזה פשוט הסביר כל כך טוב מה הוא חיפש בהיכל הקודש, ואמר שכל פעם שמישהו דיבר נגד היכל הקודש, הוא התפלל שיצאו ממנו הדברים ושישכח כל מה שאמרו לו.

• התפילין, כי כולם מניחים תפילין, ואמר ראש הישיבה לאברך, אל תבלבל לי בראש, אנשים לא מניחים תפילין, בשוגג כמובן, אם בן אדם צריך להיות בעסק והוא קם מאוחר, ורץ לעסק ושוכח... ומה יעשה הבן, אם לא ישמע חיזוק על החשיבות של תפילין.

• בליל שבת הגיע אברך אחד שמסתופף אצל אדמו"ר אחר, וראש הישיבה דיבר איתו והפליא את רבו שהוא אדם גדול מאוד, ואמר לו שאם רבו יהיה חסיד ברסלב אזי הוא יגדל צורה שלא ניתן לשער, מאחר שהוא אדם כה גדול.

• ראש הישיבה אמר שאמרו לו שאחד מהרשתות החברתיות החליף את שמו לשם X ואמר שכל כך מתאים השם, כי זה איקס גדול אחד, כל הדברים האלו מזיקים לאדם הן ברוחניות והן בגשמיות.

• במשך השבוע סיפר ראש הישיבה על משפחה של גרים שלא רצו לקבל אותם באף מוסד, ורק ראש הישיבה הכניס את בניהם למוסדות, אבל בסוף נסעו לארץ ישראל כי הבטיחו להם מהציונים דברים גדולים, וכשהגיעו ראו שאין להם לחם לאכול, ואף אחד לא מסתכל עליהם, והכניסו את ילדיהם לצבא, ואמר ראש הישיבה: אוי לי שאחד מתלמידי נמצא בצבא אצל הציונים ומחזיק שם אקדח ללחום איתם, ואמר לבחורים: אם אתם חושבים שהמשגיחים בישיבה קפדניים, תבררו מה קורה בצבא, הם כל כך קפדניים, אוי ואבוי אם חייל לא יעשה בדיוק מה שיעשה, ואמר עוד, שהמלחמה הזאת מביאה כל כך הרבה קרבנות, ויש קרבנות מהמלחמה כמעט מה שהיה בשמחת תורה, כי יש כל כך הרבה פצועים שנשארו בלי ידיים ובלי רגליים.